

OPONENTSKÝ POSUDEK

na diplomovou práci Bc. Ladislavy Sebechlebské

Romská lidová píseň a možnosti jejího využití v hodinách hudební výchovy

Česká republika je, ostatně jako každý jiný stát, zemí obyvatel mnoha národností. Společně s majoritní národnostní skupinou Čechů zde žije poměrně velké procento národnostních menšin – Slováků, Poláků, Němců, Ukrajinců, Vietnamců atd. Poměrně velkou skupinu tvoří obyvatelé, kteří se hlásí k romské národnosti nebo romskému původu.

Řada současníků může potvrdit, že před rozdělením Československa bylo samozřejmé, že příslušníci obou národů vzájemně poznávali svou kulturu, zvyky a obyčeje. Podobně je tomu i v dnešní době – zejména ve velkých městech nebo příhraničních oblastech je běžné, že vedle sebe žijí lidé s jiným mateřským jazykem a jinými kulturními zvyklostmi.

Jedním z atributů každé kultury je lidová píseň daného národa, etnika či oblasti. Hudební výchova nabízí velký prostor k seznámení s lidovou písní a kulturou mnoha evropských či mimoevropských národů. Autorka této práce se rozhodla přiblížit čtenáři, potažmo učitelům hudební výchovy kulturu jednoho z nich, a sice romskou lidovou píseň.

Předložená diplomová práce je rozvržena do pěti tematických celků. V první kapitole (str. 10–17) autorka přibližuje historii a současnost romské hudby. Ve druhé kapitole (str. 18–24) pak seznamuje čtenáře s romskou lidovou písní, její funkcí a geografických odlišnostech.

Ve třetí kapitole (str. 26–43) nalezneme výběr pěti romských písní. Kritéria výběru podřizuje vhodnosti jejich využití v hudební výchově – záměrně se vyhýbá písním volnějšího tempa s výraznou agogikou, naopak dává přednost písním v živějším tempu. Všech pět písní je podrobena poměrně důkladné textové a hudební analýze. Ta se stává východiskem pro kapitolu čtvrtou (str. 44–54) a pátou (str. 55), které nabízejí možnosti využití romské lidové písně v HV, včetně konkrétního příkladu takového využití.

V rámci harmonické analýzy písně č. 1 autorka uvádí, že „harmonický doprovod v nahrávce ve velké míře odpovídá akordům ve zpěvníku.“ – (str. 28). Shoda je však patrná pouze u hlavních harmonických funkcí, zápis je bohužel ochuzen o hojně vyskytující se mimotonální septakordy VII. stupně, které jsou pro harmonizaci romské písně typické, jak je konečně patrné i v nahrávce písně (viz odkaz na nahrávky v textu práce.)

Diplomová práce je logicky uspořádána, otázkou zůstává, zda by nebylo vhodné přiřadit jednostránkovou! pátou kapitolu ke kapitole čtvrté. Autorka se při zpracování práce hojně opírala o poměrně bohatý zdroj pramenů (zejména zpěvníky nebo nahrávky) a literatury.

Forma a jazyk diplomové práce jsou poměrně zdařilé; je však na místě zmínit některé jazykové nebo typografické nedostatky, např. vyskytující se neslabičná předložka na konci řádku, občasné chyby v interpunkci apod. Oceňuji zcela bezchybný působ citace včetně elektronických informačních zdrojů v závěrečném seznamu.

Je nutné zmínit ještě jednu skutečnost, že předložená diplomová práce se svým rozsahem pohybuje na hranici minimálního počtu stran, resp. znaků!

Celkové posouzení: Předložená diplomová práce nabízí pohled na nové možnosti a cesty ve výuce hudební výchovy a může se pro řadu hudebních pedagogů stát novým inspiračním zdrojem při jejich práci.

Hodnocená práce **vyhovuje** požadavkům kladených na diplomovou práci. Předloženou diplomovou práci proto **doporučuji** k obhajobě.

Vzhledem k výše jmenovaným skutečnostem ji hodnotím známkou:

Otázky k obhajobě:

- Vysvětlíte použití akordu A dur (1. takt) a E dur (5. takt) v písni č. 1.
- Pokud byste písni uvedené ve čtvrté kapitole využila v hudební výchově, použila byste je v té podobě, jak jsou zde zapsány?

V Praze dne 9. ledna 2018

PhDr. Petra Bělohlávková, Ph.D.

oponent práce